

Vystrčile, Pekarová, CO VY NA TO? Tchaj-wan dodává Putinovi klíčové technologie a stroje. I po amerických výhrůžkách

- editor007 | 23. června 2024

SVĚT: Síla západního světa opadá a vznikají nová světová centra s vlastní zahraniční politikou a pohledem na světový vývoj. Podle profesora Petra Druláka tento trend potvrdil nedávný tzv. mírový summit o Ukrajině. Ten se konal ve Švýcarsku, ovšem bez účasti nejenom Číny, ale hlavně Ruska.

Indie, Brazílie a další velké státy světa se odmítly připojit k závěrečné deklaraci tzv. mírové konference, která se koncem minulého týdne konala ve švýcarském Bürgenstocku. Stejný postoj jako státy ekonomického bloku BRICS vyjádřilo též Mexiko, Indonésie či Thajsko.

Ozývají se i hlasy, že ve skutečnosti o žádnou mírovou konferenci nešlo už z principu, protože se jí neúčastnila druhá válčící strana, tedy Rusko. Zpráva o velkých neevropských státech, které se i přes svou účast na konferenci distancovaly od závěrečného komuniké, v českém prostředí příliš nevyčnívala, může však hodně vypovídat o budoucím uspořádání světa.

S tím souvisí i další informace, kterou některá ze zdejších médií krátce zprostředkovala. Jde o možné námluvy Turecka s uskupením BRICS a úvahy o tom, že se tato regionální mocnost rozkročená mezi Evropou a Asií k tomuto hospodářskému bloku připojí coby právoplatný člen.

Západní svět sice dává ruce pryč od Ruska, a zvláště evropské státy volají po bezpodmínečné podpoře Ukrajiny až do porážky Ruska, zbytek světa se ale chová podstatně jinak. O tom, že v mezinárodních vztazích neplatí jednoduché zařazení do kategorií dobro a zlo, svědčí i chování Tchaj-wanu. Jeho bezmeznou podporu opakovaně v českém prostředí deklarují někteří politici jako šéfové parlamentních komor Markéta Pekarová Adamová a Miloš Vystrčil, kteří zároveň platí za jedny z nejradikálnějších odpůrců Ruska (i z doby před invazí na Ukrajinu).

Ani jeden ze jmenovaných českých politiků se nevyjádřil k tomu, že právě Tchajwanci umožňují obcházení protiruských sankcí a pomáhají Putinovu válečnému průmyslu. V Česku na to s odkazem na zahraniční zdroje upozornila některá média. Přestože tchajwanská vláda vystupuje proukrajinsky, proudí přes ostrov do Ruské federace kovoobráběcí stroje potřebné k výrobě zbraní.

„Moskva se po rozpoutání války mohla spoléhat jen na stroje z Číny, která se k západním sankcím na ruský režim nepřidala, technologie se však ukázala jako nedostatečná. Kvalitnější stroje nakonec armáda dostala z Tchaj-wanu, který byl s uvalením sankcí na Rusko pomalejší. Rozšíření sankčního seznamu na vysoce přesné kovoobráběcí stroje přišlo po nátlaku Spojených států až loni v lednu. Investigace tchajwanských a ruských novinářů ze serverů The Reporter a The Insider ale odhalila, že i rok poté, co začalo omezení platit, zůstává ostrov v jihovýchodní Asii největším dodavatelem těchto strojů do Ruska,“ psal již letos v únoru server Aktualne.cz. V případě tohoto obcházení vlastních sankcí se prý navíc má jednat jen o špičku ledovce.

Netřeba připomínat, že sankce jsou obcházeny v řadě dalších oblastí i v Evropě, na což různé mediální zdroje postupně upozorňují od začátku ruské agrese na Ukrajině. V případě evropských států se pak jedná spíše o velké soukromé firmy, které byly na ruském odbytí výrazně závislé a dnes své prodeje ruským klientům realizují přes některé menší země. O tom, že i mnohé nadnárodní

firmy, které po 24. únoru 2022 avizovaly odchod z ruského trhu, svou přítomnost v Rusku neukončily, není ani nutné hovořit.

Ovšem zpět k nedávnému summitu ve Švýcarsku a rozložení sil ve světě. Co znamená neúčast Číny a nepozvání Ruska na zasedání? Jakou váhu mají ve světovém vývoji západní státy a jakou země globálního jihu? Roste síla ekonomického bloku BRICS? Tyto otázky pro ParlamentníListy.cz rozebírá bývalý elitní diplomat, někdejší první náměstek ministra zahraničních vztahů a expert na mezinárodní vztahy Petr Drulák.

„Ukazuje se, že země globálního jihu nejsou připravené se účastnit maškarády, kterou organizují USA a jejich spojenci. Od začátku bylo zřejmé, že se ve Švýcarsku nekoná žádný mírový summit a není to akce, která by měla na Ukrajinu přinést mír. Byla to velká PR akce, která měla ukázat nerozbornost spojenců USA a Ukrajiny. Nešlo o hledání míru. Proto se toho některé státy neúčastnily a mnohé z těch, které se zúčastnily, daly najevo, že si takto cestu k míru nepředstavují,“ je přesvědčen Petr Drulák.

A značně se ochlazuje i světový obdiv k USA. „Mezi státy, které obdivují Ameriku a chtějí být jako Amerika, patřila drtivá většina světa. Jenže už zhruba 20 let to neplatí a tato akce ve Švýcarsku to opět prokázala a je zřejmé, že skupina států označovaná jako USA a jejich spojenci se bude nadále scvrkávat. Podařilo se jim sice na svou stranu dostat Argentinu, která pod vedením nového prezidenta Mileie vystoupila z BRICS, ale nic to nemění na velkém trendu upadající americké hegemonie, to je objektivní fakt,“ upozorňuje.

„Atlantické impérium si ujasnilo, kdo za ním ještě stojí. Teď ukázali, že ještě existuje několik desítek států světa, která stojí po jejich boku. Jasně totiž je, že jednat o míru na Ukrajině bez Ruska je jako jednat o vyřešení palestinsko-izraelského konfliktu bez Izraele, nemá to smysl,“ podotýká Drulák pro ParlamentníListy.cz.

Pakliže z jedné strany klesá vliv západního světa, nakolik lze říci, že roste síla států globálního jihu coby protipól Západu? Profesor Drulák konstatuje, že v konkurenci Západu žádný druhý organizovaný klub neexistuje. „Máme sice BRICS, ale není to taková organizovaná síla jako atlantické impérium. Američané představovali určitou organizující sílu mezinárodního společenství a proti ní teď existuje několik dalších velmocí, Čína, Rusko, Indie, Indonésie a další státy jako Jihoafrická republika, ale oni netvoří jednotnou organizující sílu a troufám si říci, že ani nebudou. To, o čem se mluví, je multipolarita, což znamená, že tu nebude jedna organizující síla a dokonce ani dvě, ale bude jich několik. Budou se vytvářet a posilovat nová centra mezinárodní politiky jako alternativa Západu. Neočekávám, že by vznikla nějaká nová hegemonie, která by nahradila tu americkou. Nevidím to jako přechod z americké hegemonie do nějaké jiné. Je to přechod k multipolárnímu světu, který bude z tohoto hlediska pestřejší, možná méně přehledný a možná trochu chaotičtější,“ uvažuje.

„Zásadní změnou pro BRICS by bylo členství Turecka, které se chce zúčastnit jejich letošního summitu. Turecko je pořád ještě členem NATO, i když razí svou vlastní zahraniční politiku, která může být i v rozporu s americkými zájmy. Neříkám, že v těch nejdůležitějších věcech, ale příležitostně ano. Turecko má určitě na intenzivní spolupráci se zeměmi BRICS zájem, ale jaký výraz těmto vztahům dá, v této chvíli nevíme,“ dodává pro PL profesor Petr Drulák.

[ZDROJ](#)